

Летят по много и се сливат,
 Натрупват се безчет,
 Орачу нивите покриват —
 Ваят си те, ваят.

*

Тжрчат доволни веч децата,
 Играят по снега,
 О, радост пълни им сърдцата,
 Снежинките ваят.

А там подслонче провалено
 Край пътя си стжрчи,
 Семейство цело измржзено
 От снежинки, личи!

Деца и майка слаба, болна
 Под подслон уж били,
 А те в игра си буйна, волна,
 В снега ги веч скрили.

Ей спят децата и сжнуват,
 Снежинки че сж веч,
 Кат тех подхвржкват и пируват,
 Летят си те далеч.

Далеч с снежинките оглитат
 Вжв сини небеса,
 До тех смях, викове долитат
 От земните деца.

А те хвжрчат, хвжрчат на воля,
 Не чувстват глад, ни студ.
 Не сж веч голи и в неволя
 Превити в майчин skut!

С снежинки много се сжбират
 И хвжркат надалеч,
 При Деда Мраз сега отиват,
 При него ей са веч.

А Дедо Мраз стои изправен
 Сжс снежена брада,
 С безчет снежинки цел прошарен —
 Бащата на снега!